

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

1887-21 ערר	לפני כבוד חברי הוועדה:
1888-21	מוחמד מולא, עו"ד - יו"ר הוועדה
1889-21	ראאד חאג' יחיא, רו"ח – חבר הוועדה

העוררת: **וולו מדיה בע"מ מס' 515188241**
ע"י מר/גברת יובל רון

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. לפנינו שלושה כתבי ערר אשר הגישה העוררת מכוח חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), תש"ף-2020 (להלן: "חוק התכנית לסיוע כלכלי"). להלן פירוט תיקי הערר:
 - א. **תיק ערר 1887-21** על החלטת המשיבה בהשגה בעניין בקשה מספר 57131272 של העוררת לקבלת מענק בעד השתתפות בהוצאות קבועות לחודשים מאי – יוני 2020.
 - ב. **תיק ערר 1888-21** על החלטת המשיבה בהשגה בעניין בקשה מספר 57900950 של העוררת לקבלת מענק בעד השתתפות בהוצאות קבועות לחודשים יולי – אוגוסט 2020.
 - ג. **תיק ערר 1889-21** על החלטת המשיבה בהשגה בעניין בקשה מספר 57923563 של העוררת לקבלת מענק בעד השתתפות בהוצאות קבועות לחודשים ספטמבר – אוקטובר 2020.
2. החלטות המשיבה בהשגות העוררת ניתנו בנוסח אחיד ביום 30/09/2021, ובמסגרתן נדחו השגות העוררת מהנימוק שלהלן:

"לאחר בדיקת השגתך עולה כי קיימת ירידת מחזורים משנת 2019 אשר נמשכת לשנת 2020 ומאחר ולא מדובר בעסק עונתי נקבע לך מחזורי בסיס של חודש ינואר פברואר 2020, כתוצאה מכך השגתך נדחית".

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

3. העוררת לא השלימה עם החלטות המשיבה בהשגות, והגיש כתבי הערר.

טיעוני העוררת

4. לטענת העוררת, הירידה במחזורי העסקאות בשנת 2019 בהשוואה לשנת 2018, מקורה בהחלטת הנהלת העוררת לשנות המודל העסקי. העוררת הסבירה כי בשנת 2019 הושקעו מאמצים בהשקת המודל החדש, אשר היה צפוי להניב לעוררת הכנסות גבוהות בשנת 2020 מלקוחות בתחום התיירות, תחום, אשר לטענת העוררת, נפגע באופן משמעותי כתוצאה מהתפשטות נגיף הקורונה.
5. העוררת טענה כי כתוצאה מהתפשטות נגיף הקורונה בארץ ובעולם, לקוחות רבים ביטלו חוזי התקשרות עם העוררת, ובשל כך, חלה ירידה במחזורי עסקאותיה של העוררת בשנת 2020.
6. העוררת הבהירה כי היא סומכת על המודל העסקי החדש, ומאמינה שאלמלא מגפת הקורונה, מחזורי עסקאותיה היו צפויים לעלות.
7. בשל האמור, ביקשה העוררת להורות על ביטול החלטות המשיבה בהשגות, ועל תשלום המענקים שביקשה.

טיעוני המשיבה

8. בכתב התשובה שהוגש ביום 10/11/2021, עמדה המשיבה על הרקע לחקיקת חוק התכנית לסיוע כלכלי. כמו כן, עמדה על תכלית המענק בדבר השתתפות בהוצאות קבועות וכן על הנוסחה שנקבעה לחישוב גובה המענק, והמרכיבים בנוסחה הנותנים ביטוי לתכלית המענק. כן ציינה המשיבה את תנאי הזכאות למענק, והדגישה את התנאי בדבר קיום קשר סיבתי בין הירידה במחזור העסקאות בתקופת הזכאות בהשוואה לתקופת הבסיס לבין ההשפעה הכלכלית של התפשטות נגיף הקורונה.
9. המשיבה ציינה כי לאחר בחינת נתוני הדיווח של העוררת, עלה כי קיימת מגמה של ירידת מחזורים משנת 2019, אשר המשיכה בשנת 2020, ועל כן נקבע שלא התקיים קשר סיבתי בין ירידת המחזורים לבין ההשפעה הכלכלית של התפשטות נגיף הקורונה.
10. לטענת המשיבה, העוררת לא הרימה את נטל ההוכחה לקיומו של קשר סיבתי, כאמור לעיל. המשיבה אף ציינה כי בשיחה טלפונית שקיים נציג המשיבה עם העוררת, נמסר כי הירידה במחזורי העסקאות אינה קשורה להתפשטות נגיף הקורונה בארץ.
11. בהינתן האמור, ביקשה המשיבה להורות על דחיית העררים, ועל חיוב העוררת בהוצאות בצירוף שכר טרחת עורך-דין ומע"מ כחוק.

מדינת ישראל ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

דיון והכרעה

12. לאחר עיון בטענות העוררת והמשיבה, כפי שבאו לידי ביטוי בכתבי הטענות והנספחים להם, החליטה הוועדה לדון ולהחליט בערר על פי הטענות והראיות שהוגשו בכתב בלבד, וזאת מכוח הוראות תקנה 9(1) לתקנות התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) (סדרי הדין והמנהל בוועדת הערר), התשפ"א-2020, ולאחר שהוועדה הגיעה לכלל מסקנה ולפיה אין בבירור הערר בדרך זו כדי לפגוע בעשיית צדק בעניינם של הצדדים המתדיינים.

13. הוועדה תקדים ותציין כי לאחר בחינת טענות העוררת והמשיבה, החליטה הוועדה כי דין העררים להידחות, ולהלן תפרט טעמיה.

14. בעקבות התפשטות נגיף הקורונה אשר החלה בחודש מרץ 2020, והמגבלות שהוטלו על המשק, הכריזה ממשלת ישראל על תכנית כלכלית נרחבת שמטרתה לסייע לעסקים לצלוח את המשבר.

15. בין יתר הצעדים שננקטו הוא סיוע לעסקים באמצעות מנגנון להחזר הוצאות קבועות. מדובר בהחלטת ממשלה שהתקבלה ביום 24/04/2020 במסגרת החלטה מספר 5015 (להלן: "החלטת הממשלה"), ואשר עוגנה בהמשך בחקיקה במסגרת חוק התכנית לסיוע כלכלי.

16. סעיף 8 לחוק התכנית לסיוע כלכלי אימץ את התנאים שנקבעו בהחלטת הממשלה לזכאות עוסק לקבלת המענק, ובסעיף 8(3) נקבע כי יש להתקיים קשר סיבתי בין הירידה במחזור העסקאות לבין ההשפעה הכלכלית של התפשטות נגיף הקורונה החדש.

17. בשל ההשפעה הכלכלית הנרחבת של נגיף הקורונה על ענפים שונים במשק הישראלי, סבורה הוועדה שבכל הנוגע למענקי הסיוע הנוכחיים, ביקש המחוקק להקל על ציבור העוסקים ולפשט את הליכי המענקים. לרוב, די לעוסק בהוכחת הירידה הנדרשת במחזורי העסקאות בהשוואה לתקופה המקבילה בשנת 2019, כדי לעמוד בנטל הנדרש לצורך קבלת המענק. עם זאת, מדובר בהנחה עובדתית הניתנת לסתירה. כאשר קיימים נתונים הסותרים הנחה עובדתית זו, מוטל על מבקש המענק הנטל להוכחת קיומו של קשר בין הירידה במחזורי העסקאות בתקופת המענק לבין ההשפעה הכלכלית של התפשטות נגיף הקורונה. ראו בהקשר לסוגיית הקשר הסיבתי את החלטות ועדות הערר בתיקי ערר 1007-21 יתד טכנולוגיות נ' רשות המסים, ניתן ביום 8.3.2021; ערר 1137-21 מ. מוסיקה פלוס בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 12.7.2021; ערר 1005-21 טי ג'את סיסטמס 2006 נ' רשות המסים, ניתן ביום 9.3.2021; ערר 1268-21 נ.ע. הנדסה ייזמות (2001) בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 22.8.2021.

18. מעיון בנתוני הדיווח של העוררת, עולה כי החל מחודש יולי 2019, חלה ירידה במחזורי העסקאות של העוררת, בהשוואה למחזורי העסקאות עליהם דיווחה בחודשים ינואר – יוני

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

2019. הירידה במחזורים התחילה כירידה מתונה יחסית (ראו מחזורי העסקאות בחודשים יולי – דצמבר 2019, בהשוואה למחזור יוני 2019), ולאחר מכן, בחודשים ינואר ופברואר 2020 חלה ירידה חדה ומשמעותית במחזורי הדיווח של העוררת בהשוואה למחזורי הדיווח בשנת 2019.

19. נתוני הדיווח של העוררת, הצדיקו העברת הנטל לכתפי העוררת להוכחת קיומו של קשר סיבתי בין הירידה במחזור העסקאות בתקופת הזכאות בהשוואה לתקופת הבסיס, לבין ההשפעה הכלכלית של התפשטות נגיף הקורונה.

20. בכתבי הערר ציינה העוררת כי הירידה שחלה במחזורי העסקאות בשנת 2019 מקורה בהחלטה של הנהלת העוררת לעבור למודל עסקי חדש, המבוסס על מתן שירות ללקוחות מתחום התיירות. לגישת העוררת בשינוי אשר היה אמור להגדיל את הכנסותיה בעתיד, ואולם, השינוי במודל העסקי אשר מתרחש במקביל לירידה במחזורי העסקאות, מצביע על קשר ביניהם. דומה מטעוניה של העוררת כי אין מחלוקת בדבר ירידת המחזורים בשנת 2019, והקשר בין הירידה במחזורים לבין שינוי המודל העסקי. העוררת מיקדה את טיעוניה בירידה במחזורי העסקאות בשנת 2020, קרי בתקופות הזכאות, וטענה כי הירידה במחזורי העסקאות בתקופות הזכאות מקורה בביטול חוזים עם לקוחותיה.

21. בהינתן האמור, נחה דעתנו כי העוררת לא הרימה את הנטל להוכחת קיומו של קשר סיבתי בין הירידה במחזורי העסקאות בתקופת הזכאות בהשוואה לתקופת הבסיס, לבין השפעה הכלכלית של התפשטות נגיף הקורונה. משכך, נחה דעת הוועדה כי בצדק נדחתה בקשת העוררת לקבלת מענק, וכדין נדחתה השגת העוררת על החלטה בבקשה.

22. נציין כי לא מצאנו להתבסס בהחלטתנו על טענת המשיבה ולפיה בשיחה טלפונית עם העוררת, נמסר כי קיימת מגמה של ירידת מחזורים בשנת 2019 אשר אינה קשורה בהתפשטות נגיף הקורונה. לטעמנו אין פסול בפניית נציגי המשיבה למנהל העוררת, לצורך בירור וליבון עובדות הדרושות לקבלת החלטה בהשגה. ואולם, שעה שנעשתה פנייה כאמור, מצופה כי המשיבה, כרשות מנהלית, תתעד את הפניה במסמך כתוב, בו יירשמו עיקרי הדברים שנמסרו על ידי נציגי המשיבה ונציגי העוררת. משלא הומצאה תרשומת כאמור לעיל, אין בידינו לבסס מסקנתו בתיקי הערר על "הודאת" נציגי העוררת בדבר ירידת המחזורים.

סוף דבר

23. בהינתן כל האמור לעיל, העררים נדחים, ללא צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ניתנה היום, ז' כסלו תשפ"ב, 11/11/2021, בהעדר הצדדים.

1887-21, 1888-21 ו- 1889-21

ראאד חג' יחיא, רו"ח
חבר הוועדה

מוחמד מולא, עו"ד
יו"ר הוועדה